

SENSE SORTIDA

Un relat de: [montserrat vilaró berenguer](#)

La dona s'afanya a collir herba pels conills a l'hort que la darrera nevada ha deixat del tot erm. Porta un mocador nuat al cap que li tapa quasi tota la cara. Les mans aspres plenes de durícies i penellons parlen de la feina feixuga que li toca fer. Amb un aixadell va triant les herbes comestibles i aprofitables. Llavors pensa que som primers de Febrer i que per Sant Josep la tortuga sol sortir del seu retir hivernal, hi ha d'anar amb compte, no vol fer mal a l'animaló, enterrada. Tenia dues de tortugues, en Pau el seu home amb un cop d'aixada un dia borratxo la va partir pel mig. Ella no va poder fer res per salvar-la. Va plorar, la dona sol plorar per tot.

El seu home en Pau diu té una esponja al clatell. Ella sap que no es així, però calla i no diu res, no sol dir gaires coses. La mare ja li havia advertit.

-Nena, un home que et fa plorar de fadrins, no serà bon marit, encara que sigui ben plantat i tingui "labia".
Després no vinguis amb queixes.

La dona no es queixa a ningú, però dins seu viu un calvari.

En Pau li sol dir aquestes frases el dia que porta bon humor, el que no s'escapa algun mastegot, no gaire fort, una patacada amb mala intenció en llocs no visibles.

-No serveixes ni per pagar el pa que et menges!

-El teu dot van ser dues tortugues!

-No serveixes ni per portar un fill al món, dues cries que no han arribat a port!

Algun dia faré un disbarat!

La dona pensa que el disbarat és continuar al seu costat, però una dona com ella, sense estudis a on pot anar? A fer de meuca?. El seu home diu que ni per això serveix.

El poble petit, els pares ja morts, els germans escampats per altres viaranys més fèrtils. No té amigues, no té a ningú.

Per Nadal ho va consultar al mossèn. I el mossèn li va dir que ja ho deia l'Evangelí que era l'esclava del senyor. Però ella a l'any 1926 no se sent esclava de ningú. Es posa bé el mocador que li amaga la cara. Avui té la cara com un mapa.. Unes llàgrimes li rellisquen galtes avall. Per ella la vida és patir, no veu sortida.